

Когато стжкнаний напада
И мжченика е герой,

— 0 —

Охъ тебъ завиждасть зли душма ни
Чумератъ ти се съ ядъ и стрѣвъ,
За тѣхъ сж малки твойтѣ рани;
Ти малко си пролѣла кръвъ.

На тоя, който те избави
Катъ бѣсни гадове ревжтъ;
О срамъ! Веригитѣ гнуснави,
Тѣ изново за тебъ ковжтъ.

Не се сумнявай, не унивай,
Съмненнето за тебъ е смръть;
Не пжшкай! сълзи не проливай,
Сълзитѣ срамъ сж тоя пжтъ.

Борбата ѣ близко. Що блѣднѣешъ?
Ти имашъ случай, ако щешъ,
Чрезъ нея славно да живѣешъ,
Иль въ нея славно да умрешъ.

Руссе, 14 Майя 1878.
